

Dokument z posiedzenia

B9-0205/2022

5.4.2022

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącego Komisji/wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 132 ust. 2 Regulaminu

w sprawie sytuacji w Afganistanie, w szczególności sytuacji w zakresie praw kobiet
(2022/2571(RSP))

Pedro Marques, Maria Arena, Tonino Picula, Udo Bullmann, Elena Yoncheva, Maria Noichl, Mónica Silvana González
w imieniu grupy S&D

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie sytuacji w Afganistanie, w szczególności sytuacji w zakresie praw kobiet (2022/2571(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie sytuacji w Afganistanie, w tym rezolucję z 16 września 2021 r.¹,
- uwzględniając oświadczenie wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa wydane w imieniu Unii Europejskiej z 28 marca 2022 r. wzywające do niezwłocznego ponownego otwarcia szkół średnich dla dziewcząt w Afganistanie,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego delegacji Parlamentu Europejskiego ds. stosunków z Afganistanem z 23 marca 2022 r. w sprawie ogłoszenia przez talibów przedłużenia zakazu nauki dla uczennic powyżej szóstej klasy,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2626 (2020) z 10 marca 2020 r. w sprawie sytuacji w Afganistanie,
- uwzględniając sprawozdanie Wysokiej Komisarz Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka na temat sytuacji praw człowieka w Afganistanie, przedstawione na 46. sesji Rady Praw Człowieka ONZ, która odbyła się 22 lutego – 19 marca 2021 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet ratyfikowaną przez Afganistan w 2003 r.,
- uwzględniając afgańską ustawę o ochronie praw dziecka ratyfikowaną 5 marca 2019 r.,
- uwzględniając Umowę o współpracy na rzecz partnerstwa i rozwoju między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Islamską Republiką Afganistanu, z drugiej strony, zawartą 18 lutego 2017 r.²,
- uwzględniając wytyczne UE w sprawie promowania i ochrony praw dziecka, w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych oraz w sprawie obrońców praw człowieka,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,
- uwzględniając Konwencję dotyczącą statusu uchodźców, podpisaną w Genewie 28 lipca 1951 r., oraz protokół do tej konwencji z 1967 r.,
- uwzględniając Globalne porozumienie w sprawie bezpiecznej, uporządkowanej i legalnej migracji oraz Globalne porozumienie w sprawie uchodźców zawarte pod auspicjami ONZ w oparciu o Deklarację nowojorską w sprawie uchodźców i migrantów

¹ Dz.U. C 117 z 11.3.2022, s. 133.

² Dz.U. L 67 z 14.3.2017, s. 3.

przyjętą jednogłośnie przez Zgromadzenie Ogólne ONZ 19 września 2016 r.,

- uwzględniając art. 132 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że talibowie przejęli władzę w Afganistanie w sierpniu 2021 r. po wycofaniu wojsk NATO i wojsk sojusznicznych; mając na uwadze, że talibowie przywrócili Islamski Emirat Afganistanu i powołali wyłącznie męski rząd, obejmujący kilku członków reżimu talibów 1996–2001, z których niektórzy są poszukiwani pod zarzutem terroryzmu;
- B. mając na uwadze, że prawie osiem miesięcy po przejęciu przez talibów kontroli w Afganistanie sytuacja polityczna, sytuacja w zakresie bezpieczeństwa, praw człowieka i humanitarna w tym kraju pozostaje ponura; mając na uwadze, że potrzeby humanitarne gwałtownie rosną; mając na uwadze, że Afganistan ma obecnie największą na świecie liczbę osób stojących w obliczu nadzwyczajnego braku bezpieczeństwa żywnościowego; mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta są szczególnie narażone na niedożywienie, przemoc ze względu na płeć i wczesne małżeństwa z powodu wysiłków na rzecz zmniejszenia niedoborów żywności w rodzinach;
- C. mając na uwadze, że kraj ten jest nadal niezmiernie niebezpieczny; mając na uwadze, że w kraju działają organizacje terrorystyczne, w tym regionalna grupa Chorasana Państwa Islamskiego i Al-Kaida; mając na uwadze, że powszechne są przemoc, masowe i ukierunkowane zabójstwa oraz przymusowe eksmisje i inne naruszenia praw człowieka; mając na uwadze, że podczas konfliktów zbrojnych kobiety w przeszłości płaciły wyższą cenę, cierpiąc z powodu przemocy ze względu na płeć, wykorzystywania seksualnego i przemocy seksualnej stosowanych jako narzędzia wojny;
- D. mając na uwadze, że dostęp kobiet do opieki zdrowotnej i informacji o ich zdrowiu jest nadal zagrożony, ponieważ nie mogą one korzystać z poradni i lekarzy bez towarzystwa krewnego płci męskiej; mając na uwadze, że w przypadku takich ograniczeń leczenie pilne lub ratujące życie może stać się niemożliwe; mając na uwadze, że nowoczesne środki antykoncepcyjne oraz opieka prenatalna i poporodowa są często niedostępne;
- E. mając na uwadze, że Biuro ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej ONZ szacuje, iż w 2022 r. ponad połowa ludności będzie potrzebować pomocy humanitarnej; mając na uwadze, że w styczniu 2022 r. ONZ wystosowała największy jak dotąd apel (4,4 mld USD) o pomoc humanitarną dla jednego kraju w celu zaspokojenia ogromnych potrzeb Afganistanu; mając na uwadze, że do tej pory sfinansowane jest tylko 13 % celu budżetowego; mając na uwadze, że 3 milionom dzieci grozi śmierć z powodu ostrego niedożywienia; mając na uwadze, że Afganistan stoi w obliczu rosnących cen i rosnącego niedoboru przywozu produktów rolnych i pomocy żywnościowej, zwłaszcza pszenicy, w wyniku inwazji Rosji na Ukrainę; mając na uwadze, że UE zobowiązała się do finansowania pomocy humanitarnej w wysokości 113 mln EUR na rok 2022, w tym 18 mln EUR na wsparcie afgańskich uchodźców i społeczności przyjmujących w Iranie i Pakistanie; mając na uwadze, że łączna kwota zadeklarowana przez Drużynę Europy na konferencji darczyńców na rzecz Afganistanu wyniosła 525 mln EUR;
- F. mając na uwadze, że w 2021 r. w Afganistanie zostało wewnętrznie przesiedlonych ponad 710 000 osób, przy 4 mln osób już przesiedlonych w tym kraju; mając na uwadze, że prawie 6,5 mln Afgańczyków żyje jako uchodźcy w Iranie i Pakistanie;

- G. mając na uwadze, że sytuacja w zakresie praw człowieka uległa gwałtownemu pogorszeniu; mając na uwadze, że lista osób w trudnej sytuacji i osób zagrożonych obejmuje większość ludności, w tym kobiety, dziewczęta, społeczność LGBTI, mniejszości etniczne i religijne, działacze społeczeństwa obywatelskiego, pracowników naukowych, dziennikarzy, prawników, sędziów, artystów oraz polityków i urzędników służby cywilnej związanych z poprzednim rządem afgańskim; mając na uwadze, że możliwości ucieczki są rzadkie, a ludzie są zmuszani do pozostania w kraju pomimo zagrożeń, z jakimi spotykają się na co dzień;
- H. mając na uwadze doniesienia o egzekucjach pozasądowych i tłumieniu wolności słowa; mając na uwadze, że wiele naruszeń i nadużyć praw człowieka nie jest zgłaszanych ze względu na brak odpowiedniego mechanizmu monitorowania praw człowieka i brak organizacji społeczeństwa obywatelskiego pod rządami talibów;
- I. mając na uwadze, że kobietom i dziewczętom odmawia się ich praw podstawowych i wyklucza się je z udziału w życiu publicznym w Afganistanie; mając na uwadze, że spotykają się z dyskryminacją i przemocą ze względu na płeć, morderstwami, przymusowymi i wczesnymi małżeństwami, zastraszaniem i molestowaniem; mając na uwadze, że istnieje uzasadniona obawa, iż ustawa o eliminacji przemocy wobec kobiet, która nakłada sankcje karne za małżeństwa dzieci i małżeństwa z przymusu, przemoc domową i wiele innych nadużyć wobec kobiet, zostanie uchylona;
- J. mając na uwadze, że równy i znaczący udział kobiet w przywództwie i aktywizmie politycznym jest warunkiem wstępnym demokracji; mając na uwadze, że talibowie nie przewidzieli dalszego udziału kobiet w przywódczych rolach w Afganistanie i prześladują liderki, urzędniczki i działaczki, a także nauczycielki akademickie, obrończynie praw człowieka, dziennikarki, urzędniczki, lekarki i artystki, a także stosują śmiertcioną siłę do rozpraszania protestów na rzecz praw kobiet; mając na uwadze doniesienia o namierzaniu przez talibów osób, które pracowały dla poprzednich władz, a następnie ich zabijaniu w ramach zemsty;
- K. mając na uwadze, że wiele kobiet zostało zwolnionych z pracy po upadku rządu afgańskiego i eskortowanych do domów przez talibów; mając na uwadze, że poinformowano je, że w miejscu pracy zastąpią je ich członkowie rodziny płci męskiej; mając na uwadze, że w wielu częściach kraju kobietom nadal odmawia się dostępu do rynku pracy;
- L. mając na uwadze, że Afgankom odmówiono podróży samolotem, o ile nie towarzyszy im krewny płci męskiej; mając na uwadze, że kobietom odmówiono dostępu do zajęć sportowych i przestrzeni publicznych, takich jak parki;
- M. mając na uwadze, że w rządzie tymczasowym talibów nie ma kobiet, a w 2021 r. zlikwidowano Ministerstwo Spraw Kobiet; mając na uwadze, że reżim talibów z lat 1996–2001 był odpowiedzialny za niektóre z najbardziej fundamentalistycznych i niehumanitarnych represji wobec kobiet na świecie; mając na uwadze, że obecny reżim talibów wykazał żadnych zmian pod tym względem, a tym samym wycofuje postępy poczynione w ciągu ostatnich 20 lat;
- N. mając na uwadze, że dziewczętom powyżej 12. roku życia odmawia się edukacji w Afganistanie; mając na uwadze, że talibowie zobowiązali się do wznowienia dostępu do

- szkół dla dziewcząt w wieku powyżej 12 lat; mając na uwadze, że od złożenia tej obietnicy minęło prawie 200 dni, a dziewczętom nadal nie wolno uczęszczać do szkół; mając na uwadze, że szkoły i uniwersytety zostały podzielone ze względu na płeć i wprowadzono restrykcyjny kodeks ubioru dla dziewcząt; mając na uwadze, że może to również prowadzić do mniejszej liczby dziewcząt rozpoczynających naukę na poziomie podstawowym, ponieważ perspektywa szkolnictwa wyższego lub pracy zarobkowej dla kobiet wydaje się w przyszłości nieosiągalna; mając na uwadze, że wiąże się to z ryzykiem powstania straconego pokolenia dziewcząt ledwo umiejących czytać i pisać;
- O. mając na uwadze, że afgańskie dziewczęta i kobiety odważnie przeprowadzały pokojowe protesty w kraju, domagając się poszanowania ich prawa do edukacji;
- P. mając na uwadze, że społeczność międzynarodowa, w tym Organizacja Współpracy Islamskiej, szeroko potępiła utrzymujący się zakaz edukacji dziewcząt; mając na uwadze, że Bank Światowy w odpowiedzi na ten zakaz zamroził projekty o łącznej wartości 600 mln USD, w obawie, że w ramach jego inicjatyw nie będzie można świadczyć usług dla kobiet i dziewcząt;
- Q. mając na uwadze, że Afganistan charakteryzuje się jedną z najwyższych liczb osób z niepełnosprawnościami na mieszkańca, które borykają się ze stygmatyzacją, dyskryminacją i brakiem wsparcia; mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta z niepełnosprawnościami są szczególnie narażone na przeoczenie ich potrzeb i dyskryminację krzyżową;
- R. mając na uwadze, że nadal istnieją znaczne różnice w poziomie i dostępności wsparcia psychospołecznego i usług świadczonych przez państwa członkowskie UE afgańskim uchodźcom i osobom ewakuowanym, którzy doświadczyli ogromnej traumy i cierpienia psychicznego;
- S. mając na uwadze, że UE ustanowiła pięć kluczowych priorytetów zaangażowania w Afganistanie, a mianowicie: przyznanie obywatelom Afganistanu i cudzoziemcom prawa do opuszczenia kraju; przestrzeganie ich prawa do swobód, w tym swobody przemieszczania się; zapewnienie dostępu do edukacji, udziału w życiu publicznym i pomocy humanitarnej; zapobieganie rozprzestrzenianiu się terroryzmu na terytorium Afganistanu; oraz ustanowienie inkluzywnego i reprezentatywnego rządu;
- T. mając na uwadze, że talibowie kontrolują systemy zawierające wrażliwe dane biometryczne pozostawione przez zachodnich darczyńców, w tym systemy tożsamości cyfrowej i listy płac zawierające dane osobowe i biometryczne Afgańczyków, które można wykorzystać do atakowania osób postrzeganych za przeciwników;
- I. głęboko ubolewa nad ciągłym pogarszaniem się sytuacji politycznej, gospodarczej, humanitarnej, w zakresie praw człowieka i bezpieczeństwa w Afganistanie od czasu przejścia władzy przez talibów w sierpniu 2021 r.; zdecydowanie potępia prześladowanie obrońców praw człowieka i dziennikarzy, egzekucje pozasądowe i tłumienie wolności słowa; w szczególności potępia represjonowanie praw kobiet i dziewcząt przez talibów, m.in. ich prawa do swobodnego przemieszczania się, dostępu do edukacji i udziału w życiu publicznym; zachęca UE, by podjęła publiczne wysiłki dyplomatyczne w celu ochrony protestujących i innych obrońców praw;

2. ubolewa nad faktem, że nie poczyniono postępów w pięciu punktach odniesienia, z którymi jest powiązane zaangażowanie UE z faktycznym rządem talibów; ponownie wyraża swoje nieustanne poparcie dla ważności tych punktów odniesienia, w tym praw kobiet i dziewcząt takich jak dostęp do edukacji oraz pełny i równy udział w życiu publicznym;
3. wyraża głęboką solidarność z afgańskimi kobietami i dziewczętami; zwraca się do UE o zwiększenie wsparcia politycznego i finansowego dla działaczy na rzecz praw kobiet w Afganistanie oraz o zagwarantowanie im bezpieczeństwa wszelkimi możliwymi sposobami;
4. głęboko ubolewa z powodu ciągłego zakazu nauczania dziewcząt na poziomie średnim; podkreśla, że dostęp do edukacji jest prawem powszechnym, a nie przywilejem na podstawie płci; podkreśla, że pokojowy i integracyjny Afganistan będzie wymagał równego udziału kobiet i mężczyzn w edukacji, zatrudnieniu i życiu obywatelskim;
5. przypomina obietnice talibów, że dostęp kobiet do edukacji zostanie wznowiony; w związku z tym nalega, aby talibowie dotrzyмали teraz swoich zobowiązań i przywrócili przepisy umożliwiające wszystkim dziewczętom we wszystkich częściach kraju regularne uczęszczanie do szkół w celu uzyskania dobrego i wszechstronnego średniego wykształcenia; wzywa talibów, by niezwłocznie ustalili jasny harmonogram wznowienia zajęć i go przestrzegali;
6. pochwała odwagę dziewcząt i kobiet biorących udział w protestach, co czyni z nich de facto jedyną siłę opozycyjną pozostałą w Afganistanie; wzywa talibów, by zapewнили wolność pokojowego zgromadzenia się i wypowiedzi, w tym jako środka, za pomocą którego ludzie mogą wyrazić swoje obawy i korzystać z prawa do udziału w publicznych protestach;
7. apeluje do Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) i Komisji, aby we współpracy z faktycznymi władzami Afganistanu zażądały ustalenia miejsca pobytu protestujących kobiet, które prawdopodobnie zostały zatrzymane i zaginęły za domaganie się swoich praw, by wezwały do ich niezwłocznego i bezwarunkowego uwolnienia i by zażądały od talibów natychmiastowego zaprzestania tych arbitralnych i pozasądowych praktyk, które są sprzeczne z prawem międzynarodowym;
8. głęboko ubolewa nad faktem, że po 20 latach postępów w zakresie praw kobiet i dziewcząt oraz równouprawnienia płci prawa te i równouprawnienie są obecnie poważnie zagrożone; ponownie podkreśla swoje stanowisko, zgodnie z którym osiągnięcia w tym zakresie trzeba starannie chronić i monitorować; podkreśla, że prawo do edukacji i zatrudnienia, wolność od przemocy uwarunkowanej płcią, ochrona praw podstawowych, dostęp do opieki zdrowotnej i pełny udział w podejmowaniu decyzji w lokalnym i krajowym życiu politycznym, publicznym i obywatelskim muszą być kluczowymi wymogami ze strony społeczności międzynarodowej w dialogu z talibami;
9. potępia fakt, że kobiety mają niewielką lub żadną możliwość ucieczki przed nasiloną przemocą ze względu na płć; apeluje o ponowne otwarcie schronisk dla ofiar przemocy domowej, co zapewni kobietom bezpieczne schronienie przed przemocą domową i umożliwi pozostawienie sprawcy;

10. apeluje o wyłonienie w drodze wyborów reprezentatywnego rządu, w którym kobiety i grupy mniejszościowe będą mogły mieć znaczący udział; przypomina, że długofalowy rozwój Afganistanu zależeć będzie od odpowiedzialnego podejścia, dobrych rządów, zapewnienia trwałego bezpieczeństwa ludności, w tym ograniczenia ubóstwa, tworzenia możliwości zatrudnienia, dostępu do usług socjalnych i zdrowotnych oraz edukacji, a także od ochrony podstawowych wolności i praw człowieka;
11. zauważa, że współpraca z talibami jest niezbędną do świadczenia podstawowych usług i dostępu do pomocy humanitarnej; podkreśla, że nie oznacza to uznania faktycznych władz talibskich za prawowitego rządu; podkreśla, że finansowanie humanitarne powinno być udostępniane za pośrednictwem funkcjonującego systemu bankowego i przekazywane w elastyczny sposób wiarygodnym organizacjom pozarządowym i organizacjom społeczności lokalnej działającym w Afganistanie, w tym lokalnym organizacjom kobiecym;
12. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie ONZ w sprawie praw człowieka w Afganistanie oraz przedłużenie mandatu misji wspierającej Organizacji Narodów Zjednoczonych w Afganistanie (UNAMA); zauważa, że UNAMA pełni istotne funkcje w zakresie monitorowania, zaangażowania i sprawozdawczości przy braku wielu organizacji międzynarodowych i misji dyplomatycznych; nalega, by UNAMA umieściła monitorowanie praw człowieka i zaangażowanie na ich rzecz w centrum swojej pracy, w odpowiedzi na konkretne wyzwania w kraju;
13. wzywa organizacje i instytucje międzynarodowe, w szczególności Międzynarodowy Trybunał Karny, by zajęły się pogarszającą się sytuacją kobiet w Afganistanie i zbadały potencjalnie występujący apartheid płci;
14. podkreśla podstawowe prawo osób dotkniętych konfliktami i prześladowaniami do poszukiwania bezpieczeństwa bez względu na narodowość, rasę, pochodzenie etniczne, religię, wiek, płeć, tożsamość płciową, niepełnosprawność lub orientację seksualną; wzywa do skoordynowanej i humanitarnej pomocy osobom uciekającym przed rządami talibów; wzywa państwa członkowskie i Radę, aby przygotowały zwiększoną zdolność przyjmowania, wspierały bezpieczne ścieżki dla osób potrzebujących ochrony oraz opracowały ambitne programy przesiedleń dla afgańskich uchodźców; podkreśla, że trzeba zmniejszyć podatność na przemoc ze względu na płeć i zapewnić dostęp do opieki zdrowotnej, w tym zdrowia i seksualnego i reprodukcyjnego i praw w tej dziedzinie oraz podstawowych artykułów higienicznych, a także zapewnić kompleksowe wsparcie psychologiczne osobom uciekającym z kraju;
15. podkreśla, że trzeba zapewnić kobietom i młodym ludziom, którzy opuścili Afganistan, możliwość dalszej edukacji w innych krajach; zachęca do opracowywania innowacyjnych sposobów dalszego wzmacniania pozycji afgańskich kobiet i młodych ludzi, zwłaszcza przez zapewnianie stypendiów na studia w europejskich szkołach i uniwersytetach oraz wysokiej jakości edukacji online; przypomina, że trzeba zapewnić poszanowanie praw kobiet w krajach sąsiadujących z Afganistanem, zwłaszcza w Pakistanie, Iranie i Turcji, które już przyjmują afgańskich migrantów;
16. ponownie wyraża ogromne zaniepokojenie pogarszającą się sytuacją humanitarną; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania podjęte dotychczas przez społeczność

międzynarodową na konferencji darczyńców ONZ i wzywa kraje do nasilenia pomocy humanitarnej i koordynowania jej z agencjami ONZ i organizacjami pozarządowymi, w tym przez tworzenie korytarzy humanitarnych do dostarczania pomocy żywnościowej, wody, urządzeń sanitarnych i leków;

17. uznaje, że oprócz natychmiastowej pomocy humanitarnej odbudowa afgańskiej gospodarki będzie wymagała wznowienia pomocy rozwojowej i odmrożenia rezerw walutowych; zauważa, że warunki polityczne nie pozwalają na podjęcie tych kroków, gdy talibowie nie przestrzegają podstawowych praw człowieka;
18. wzywa UE i wszystkich zainteresowanych darczyńców, by upublicznili rodzaje danych utraconych lub potencjalnie przejętych przez talibów z systemów biometrycznych, które UE lub darczyńcy sfinansowali lub zbudowali w Afganistanie, architekturę tych systemów, oceny skutków dla praw człowieka i ochrony danych przeprowadzone przed cyklem życia tych systemów i w całym ich cyklu życia oraz kroki, jakie UE podjęła w celu poinformowania osób, których dane dotyczą, o tym, co stało się z ich danymi, w celu zagwarantowania, że wszystkie osoby w Afganistanie, którym mogą grozić działania odwetowe z powodu danych potencjalnie przejętych przez talibów, będą świadome możliwych zagrożeń odwetowych i że będzie to w pełni brane pod uwagę w procedurach składania wniosków o azyl;
19. uważa, że UE powinna odgrywać czołową rolę w finansowaniu konkretnych działań, które przyczynią się do złagodzenia kryzysu humanitarnego i zachowania zdobyczy społecznych ostatnich dwudziestu lat, w tym wsparcia rozwoju obszarów wiejskich i rolnictwa, opieki zdrowotnej, energii, edukacji i samorządności;
20. podkreśla, że wiele przepisów potrzebnych do odbudowy sektora prywatnego i tworzenia miejsc pracy w Afganistanie, takich jak zwiększenie środków pieniężnych na pracę, usługi bankowości prywatnej, systemy gwarancji kredytowych oraz dostęp do finansowania dla przedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorstw, mogłoby wnieść cenny wkład w tworzenie miejsc pracy dla kobiet i ekonomiczną niezależność kobiet;
21. ponownie wyraża poparcie dla ukierunkowanych sankcji ONZ; nalega, by dalej utrzymywać konkretne sankcje wymierzone w poszczególnych przywódców talibów, przy jednoczesnym zagwarantowaniu, że takie ograniczenia nie będą uniemożliwiały legalnych transakcji finansowych związanych z pomocą humanitarną i świadczeniem usług;
22. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji/wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz specjalnemu wysłannikowi UE ds. Afganistanu.